

[Torben Lund]

for os at komme af med, vi kan kalde den den berygtede 800 kr.s-regel. Vi skal først have tredjebehandling af spørgsmålet på tirsdag, og derfor vil jeg i respekt for forretningsordenen her i huset ikke sige ret mange generelle ting nu, men vente med det til tredjebehandlingen og den endelige vedtagelse på tirsdag og nøjes med at sige lidt om ændringsforslagene.

Det eneste ændringsforslag, der reelt har en betydning, er det, der angår ikrafttrædelsestidspunktet. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra socialdemokratisk side meget gerne havde set, at vi kunne have fået 800 kr.s-reglen fjernet allerede fra 1. juli 1990. Det er der ingen tekniske hindringer for, det har vi også ministerens ord for. Men vi må erkende, at der ikke er flertal her i Folketinget for at ophæve 800 kr.s-reglen pr. 1. juli 1990, og derfor har vi naturligvis accepteret, at ikrafttrædelsesdatoen så bliver 1. januar 1991. Vi vil se meget hen til den dag, 1. januar 1991 – og det vil vi gøre sammen med resten af befolkningen – da man kan få denne forfærdelige regel afskaffet.

Det er mig en gåde, at regeringspartierne og sundhedsministeren efter den betænkning, der er afgivet i udvalget, fortsat vil støtte 800 kr.s-reglen, altså vil stemme imod, at vi ophæver 800 kr.s-reglen. Jeg havde faktisk en forestilling om, da sundhedsministeren i radioen og i tv på spørgsmålet om, hvad sundhedsministeren selv mente om 800 kr.s-reglen, svarede med et stort og klingende: Nå! – at vi da havde fået en sundhedsminister, som rent faktisk i det stille ville støtte, at vi kom af med 800 kr.s-reglen. Men sådan skulle det ikke være.

Jeg synes, man fra regeringspartiernes side, inden vi når til tredjebehandlingen på tirsdag, skulle besinde sig, sådan at man følger os andre og følger resten af befolkningen i glæden over, at en så uretfærdig og så bureaukratisk ordning endelig kan forsvinde.

Jørgen Winther (V):

Besparelsesforslag har det med, at de sjældent er populære. Især må man sige, at 800 kr.s-reglen ikke på noget tidspunkt har været videre populær i befolkningen.

Jeg vil dog gerne beklage, at partierne bag 800 kr.s-reglen ikke her på det sidste kunne holde sammen om loven. Det bør være sådan, at hvis man indgår et forlig, så bakker alle parter loyalt op bag forliget, indtil man har truffet en anden beslutning.

800 kr.s-reglen har haft nogle gode effekter, bl.a. har den været pædagogisk både over for de praktiserende læger og sandelig også over for patienterne. Både læger og patienter har tænkt mere på, hvilken medicin der skulle ordineres, og mange læger har ordineret billigere præparater, end de tidligere har gjort. Endvidere har reglen også været med til at styrke konkurrenceevnen inden for forskellige medicinalfirmaer.

Hr. Torben Lund siger, at det undrer ham, at regeringen ikke går med og stemmer sammen med Socialdemokratiet om at afskaffe reglen. Jeg vil sige, at det undrer mig meget, at hr. Torben Lund ikke samtidig bare gør sig en lille overvejelse over, hvor man ellers skal finde disse penge, som man har sparet på denne ordning her. Men det er lidt typisk for Socialdemokratiet: Man er med til bare at komme med de populære forslag, men man kommer ikke med alternative besparelsesforslag samtidig.

Jeg undrer mig lige så meget som hr. Torben Lund; det er bare ikke det samme, vi undrer os over.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg forstår, at hr. Jørgen Winther stadig glæder sig over 800 kr.s-reglen, fordi det er en pædagogisk lov. Det må man da så lade hr. Jørgen Winther gøre.

Men jeg skulle hilse og sige fra de mange hundrede tusinde pensionister, som er ramt af dette, og de mange hundrede tusinde mennesker, som er kronisk syge, og som er ramt af 800 kr.s-reglen, at de altså har svært ved at glæde sig over pædagogikken i ordningen.

Og jeg skulle også hilse og sige fra dem, der skal forvalte 800 kr.s-reglen, nemlig landets apoteker og for den sags skyld også Amtsrådsforeningen, at de ligeledes har svært ved at se pædagogikken i den måde, man har lavet denne utrolig bureaukratiske brugerbetalingsordning på. Så jeg er ganske sikker på, at opfattelsen om pædagogikken kun bliver delt af en meget snæver kreds, som formentlig alene omfatter regeringspartiernes ordførere.

Og så til sidst det med at finde pengene. Vi har for længst fra Socialdemokratiets side sagt, hvordan vi mener der kan gennemføres endda meget omfattende besparelser på medicinområdet. Det kunne der nemlig ved at sikre, at me-